

مؤسسات این است که دوراندیشانه نماینده منافع سهامداران (به عنوان یک گروه) و سایر وابستگان شرکت در اداره و انجام امور آن در محدوده قانون باشند.

۱/۱- وظایف اصلی

مدیران و روسای شرکت در انجام مسوولیت‌های خویش عموماً با سه وظیفه اصلی مواجه هستند:

الف) وظیفه سختکوشی (جدیت)

مدیران و روسای موسسه باید با همان اندازه از دقت و مراقبتی عمل کنند که یک فرد محتاط منطقی در موقعیتی مشابه و شرایط یکسان عمل می‌کند.

آنها باید وظایف خویش را با حسن نیت انجام دهند و به گونه‌ای عمل کنند که خود معتقد باشند و این بهترین روش در تامین منافع شرکت است و قبل از اتخاذ یک تصمیم کاری، باید تمام اطلاعات اساسی مورد نیاز را که دسترسی به آنها میسر است جمع‌آوری نمایند.

ایفای این وظیفه نه تنها مستلزم برخورد بخردانه در خصوص موضوعات محول شده برای تصویب است بلکه نیازمند پرس و جو و رسیدگی منطقی و مراقبت در انجام امور شرکت نیز هست.

گسرسه مدیران و روسای شرکت تضمین‌کننده درستی و تمامیت کارکرد هر یک از کارکنان کل شرکت نیستند اما لازم است که برنامه‌هایی مناسب را طرح‌ریزی و اجرا کنند تا اداره صحیح شرکت تشویق و ترغیب شود و از سوی دیگر موارد اداره ناصحیح نیز شناسایی و مشخص گردد.

ب) وظیفه وفاداری

مدیران و روسای شرکت باید از پرداختن به فعالیت‌های شخصی که به شرکت لطمه می‌رساند یا موجب استفاده ناصحیح از آن می‌شود خودداری کنند. برای این افراد ممنوع است که از حسن اعتماد و اطمینانی که به آنها وجود دارد برای بالا بردن و افزودن منافع شخصی خود بهره‌گیرند انجام این وظیفه

اصول بیمه مسؤولیت مدیران و رؤسای مؤسسات

ترجمه رحیم مصدق

مسؤولیت روسای مؤسسات تجاری، زمینه‌ای متغیر بوده و نیازمند یک کارگزار بیمه‌ای کاملاً آگاه و برگزیده است که درگیر شدن در مبارزه‌های پیچیده قانونی برای وی ساده و راحت باشد.

در چنین شرایطی روسا و مدیران شرکتها علاوه بر پوشش مسوولیت خود به خدمات حرفه‌ای یک کارگزار بیمه‌ای خبره و آگاه نیازمندند.

۱- مسوولیت‌های روسا و مدیران مؤسسات

مسوولیت اساسی روسا و مدیران

مقدمه

عرضه عمومی سهام^۱، ادغام^۲، تملک^۳ و انتقال مدیریت شرکتها، برخی از ویژگیهای جهان تجارت امروزی است.

بنابراین مدیران و روسای این شرکتها، شخصاً بیش از گذشته با ریسک تحت پیگرد قانونی قرار گرفتن مواجه هستند.

هر مدیر یا رئیس شرکت یا یک سازمان غیرانتفاعی، به طور بالقوه در معرض خسارت‌های مالی جدی قرار دارد. سهامداران، کارمندان، سازمانهای نظارتی و رقبا هر یک ممکن است دادخواست‌هایی بر علیه این افراد اقامه کنند.

مستلزم وفاداری مستمر و غیر خودخواهانه به شرکت بوده و نیازمند آن است که هیچ‌گونه تقابل و تضادی بین وظایف شرکتی یک شخص و نفع شخصی او نباشد.

مثالهایی از موارد منع شده در این مورد عبارت‌اند از:

- مدیران و روسای شرکت نباید از طریق معاملات خصوصی با شرکت یا از طرف آن سودهای محرمانه یا منافع نامشروع به دست آورند.

- مدیران و روسای شرکت نباید به زیان شرکت با آن رقابت و همچشمی کنند.

- مدیران و روسای شرکت نباید موقعیت و فرصتی را که برای شرکت پیش آمده غصب نموده و خود از آن استفاده کنند.

- مدیران و روسای شرکت نباید با استفاده از اطلاعات شرکت که در دسترس عموم نیست نفع شخصی به دست آورند. همچنین آنها نباید اطلاعات معینی را از سهامداران، کارمندان، اعتباردهندگان و در واقع عامه مردم دریغ دارند یا پنهان کنند.

- مدیران و روسای شرکت حتی باید از بروز هرگونه تضاد منافع اجتناب و خودداری کنند.

ب) وظیفه فرمانبرداری (اطاعت)

مدیران و روسای شرکت لازم است وظایف خود را مطابق با قوانین و مقررات قابل اجرا و نیز براساس شرایط اساسنامه شرکت انجام دهند. بنابراین اگر مقرراتی را تصویب کنند که خارج از اختیاراتی باشد که اساسنامه شرکت یا قوانین دولتی به آنها اعطاء کرده، در این صورت باید مسوول و پاسخگو باشند.

در صورت عدم انجام و یا زیرپا گذاشتن هر یک از وظایف، این احتمال وجود دارد که یک مدیر یا رئیس شرکت شخصاً مورد پیگرد قرار گیرد زیرا به دلیل ناتوانی و عدم موفقیت وی در انجام وظایفی که به عنوان مدیر یا رئیس برعهده او گذاشته شده ممکن است فرد یا افرادی متحمل خسارت‌های مالی شوند.

ادعاهای خسارت را ممکن است

اشخاص ثالث مانند مقامات دولتی، صاحبان سهامداران، کارکنان، مراکز نظارتی، رقبا، قبلی شرکت و اعتبار دهندگان مطرح کنند.

۱/۲- اقدامات نادرست عمدی و غیرعمدی

در تمام رشته‌های بیمه مسوولیت، پیامدها و عواقب اقدامات عمدی، آگاهانه یا ارادی را نمی‌شود بیمه کرد و در بیمه مسوولیت مدیران و روسای یک شرکت نیز همین شرط، کاربرد داشته و نافذ است.

در قسمت قبلی (قسمت ۱/۱) وظایف اصلی) مثالهایی از اقدامات یا سهل‌انگاریهایی ذکر شده که ممکن است منجر به مسوولیت مالی انفرادی برای مدیر و یا رییس یک شرکت شود.

برخی از اقدامات و سهل‌انگاریها مشخصاً تقلب و کلاهبرداری هستند که در این مورد هیچ بیمه‌ای از همه انواع بیمه هرگز خسارتی به کسی که مرتکب جرمی شده یا سوء مدیریت بزهکارانه و خلاف قانون داشته است نمی‌پردازد.

گروه دیگری از اقدامات اعمال نادرستی هستند که افراد عمداً و به صورت ارادی مرتکب می‌شوند و در چنین مواردی، مدیر یا رئیسی که مرتکب چنین اعمالی شده است می‌دانسته که با ارتکاب آنها، اشخاص ثالث به طور اجتناب‌ناپذیر در نتیجه کارهای او متحمل خسارت‌های مالی می‌گردند. مسوولیتی که مدیر یا رییس برای جبران چنین خسارت‌های دارد، هرگز بیمه نمی‌شود (دقیقاً به همان صورتی که در حالت خاصی از بیمه مسوولیت تولید وجود دارد، بدین صورت که در بیمه مسوولیت تولید اگر بیمه شده بداند که کالای مشخصی باعث جراحت او می‌شود و با وجود این، از آن کالا استفاده کرده و در نتیجه آسیب ببیند در آن صورت هیچ‌گونه خسارتی به او پرداخت نمی‌شود).

اما موارد بسیاری از اعمال نادرست ممکن است به صورت غیرعمدی انجام شود. در

چنین مواردی، بیمه شده از پیامدهای عمل نادرست خود آگاه نیست یا در واقع شاید حتی نمی‌داند که این عمل وی نادرست است. بیمه مسوولیت مدیران و روسای یک شرکت اختصاصاً بدین منظور طراحی و تنظیم شده است تا راه حلی باشد برای مسوولیت‌هایی که از چنین اعمال نادرست غیرعمدی ناشی می‌شود.

۲- بیمه مسوولیت مدیران و روسای یک موسسه یا شرکت

بیمه جامع مسوولیت عمومی که یک بیمه عادی و شامل بیمه مسوولیت تولید نیز هست، مسوولیت شرکت را در مقابل اشخاص ثالث برای صدمات جانی و خسارت‌های مالی تحت پوشش خود دارد. بیمه‌نامه‌ای که به خوبی تنظیم شده باشد همچنین هرگونه مسوولیت انفرادی مدیران و روسای شرکت را در همان مدت در مورد همان حوادث پوشش می‌دهد اما به هر صورت برای پوشش مسوولیت انفرادی مدیران و روسای شرکت در مقابل «اقدامات اشتباه‌آمیزشان» که باعث بروز خسارت مالی شده و هزینه آن به اشخاص ثالث (مثلاً اعتباردهندگان، سهامداران و کارکنان) تحمیل می‌شود، بیمه مسوولیت انفرادی جداگانه‌ای لازم و ضروری است.

براساس بیمه‌نامه مسوولیت مدیران و روسا غرامت به موردی پرداخت می‌شود که در آن مسوولیت قانونی برای پرداخت خسارت به سبب یک عمل اشتباه‌آمیز باشد. عموماً منظور از خسارت موارد زیر است:

هزینه‌ها و مخارجی که به عنوان غرامت یا جهت حل و فصل دعوا و یا براساس حکم دادگاه و یا موارد دیگر پرداخت شود. (پ) تمام هزینه‌ها و مخارج دیگری که با اجازه و توافق مکتوب بیمه‌گران به بار آمده باشد.

عبارت «اقدام اشتباه‌آمیز»^۴ در معنای وسیع خود بدین گونه تعریف می‌شود:

انجام ندادن وظیفه، خیانت در امانت، غفلت، خطا، اظهارنظر نادرست، اظهارات

گمراه‌کننده، کوتاهی، زیر پا گذاشتن تعهدات پذیرفته شده و سایر اقداماتی که یک مدیر یا رئیس در حیطه وظایف خویش انجام داده یا به صورت اشتباهی به آن اقدام کرده است. هر یک از این موارد می‌تواند واقعی باشد یا تنها ادعایی باشد که مطرح شده است. این بیمه تنها آن دسته از دعاوی را تحت پوشش خود قرار می‌دهد که طی دوره اعتبار بیمه‌نامه بر علیه خود مدیران و روسا به صورت انفرادی اقامه شده باشد (بدون توجه به اینکه چه موقع این اقدام اشتباه‌آمیز انجام گرفته است). بنابراین مدیران می‌توانند برای ادعایی که در آینده به سبب اقدامات اشتباه‌آمیز گذشته آنها اقامه می‌شود پوشش تهیه کنند (البته مشروط بر آنکه آنها از احتمال هرگونه ادعای خسارت بی‌اطلاع باشند) اما اگر آنها خرید بیمه را متوقف سازند و بعد از پایان مدت اعتبار بیمه‌نامه پوشش تهیه نکنند، پرداخت خسارت نیز متوقف خواهد شد.

۲/۱- استثنائات

بیمه‌نامه‌های موجود مشتمل بر برخی استثنائات است که البته مواردی از آنها را می‌توان با پرداخت حق بیمه بیشتر حذف کرد اما برخی دیگر از آن استثنائات تا هنگامی که بیمه‌گران به آنها اهمیت می‌دهند و نگران آنها هستند اجباری است و همیشه وجود خواهد داشت. استثنائات یک بیمه‌نامه نمونه را می‌توان تحت چهار عنوان کلی زیر قرارداد:

الف) استثنائات مشخص (Signposts)

بیمه مسوولیت مدیران و روسای یک شرکت خسارت‌های ناشی از مواردی را که می‌تواند یا باید در داخل موضوعات بیمه‌نامه خود شرکت گنجانده شود، تحت پوشش قرار نمی‌دهد. از این رو بیمه مسوولیت مدیران و روسا مشتمل بر استثنائات است تا مسوولیت خسارت‌هایی را که شرکت در موارد زیر متحمل می‌شود مستثنی کند: مسوولیت‌های عمومی شرکت، مسوولیت‌های ناشی از تولیدات شرکت، مسوولیت جبران زیان‌های وارد به اموال که در اثر وقوع یک خطر بیمه شدنی

ایجاد شده، خسارت عدم‌النفع یا خسارت از دست دادن درآمد که از موارد گفته شده ناشی می‌شود، خسارت وارد به اموال در هنگام ترانزیت و غیره.

در بیمه‌نامه مسوولیت مدیران و روسا، بیمه‌گر مایل نیست که این افراد را در برابر پیامدهای ناشی از ناکافی بودن پوشش‌های بیمه‌ای و یا کوتاهی آنها در بیمه کردن شرکت به میزان کافی، مورد حمایت قرار دهد.

ب) کلاهبرداری و تقلب

بیمه‌نامه‌ها مجوزی برای فعالیت افراد مجرم و بزهدکار نیستند و همان‌طور که انتظار می‌رود در موارد کلاهبرداری و تقلب فرد، خسارت را برعهده نمی‌گیرند. همچنین بیمه‌نامه‌ها، مسوولیت مدیران را برای بازپرداخت سود شخصی غیرقانونی یا منافع ناصحیح تحت پوشش خود قرار نمی‌دهند. ضمناً رایج است که به بیمه‌نامه مدیران و روسای یک بانک یا یک موسسه مالی مشابه، یک استثنای دیگر اضافه شود و آن مستثنی بودن خسارت‌های ناشی از «معاملات درون سازمانی بین مدیران و روسای شرکت»^۵ به همان دلایل گفته شده است. افزون بر جریمه‌ها و تنبیهات، بیمه مسوولیت مدیران و روسای شرکت غرامت‌های کیفری (جریمه مالیات و غیره) یا چندگانه را نیز تحت پوشش خود ندارد.

ب) ریسک‌های بیمه نشدنی

استثنائاتی که تحت این عنوان قرار می‌گیرند عبارت‌اند از: ریسک‌های جنگ، ریسک‌های هسته‌ای و پیامدهای ناشی از اقدامات اشتباه‌آمیز عمدی.

ت) ارزیابی ریسک، تشخیص (قضاوت) بیمه‌گری

منظور از این عنوان مواردی است که بیمه‌گران براساس تجربیات خود دریافته‌اند که برای بیمه کردن غیرقابل قبول می‌باشد. این حالت ممکن است براساس یک محدودیت قاره‌ای (جغرافیایی) باشد. به خصوص در مورد ادعاهای خسارتی که در امریکا اقامه می‌شود نیز این استثنا تحمیل می‌شود. زیرا همزمان با

قبول پستی‌هایی در شرکت‌های امریکایی، ریسک دعاوی و ادعای خسارت بر علیه مدیران به میزان چشمگیری افزایش می‌یابد و از این رو بیمه‌گران هستند که قبل از ارائه پوشش، ریسک مربوط را به دقت موردنظر و تأمل قرار می‌دهند. برخی از بیمه‌گران خسارت‌هایی را که از مدیریت موسسات امریکایی ناشی می‌شوند، تحت پوشش قرار نمی‌دهند.

یکی دیگر از استثنائات این است که شرایط و وضعیت ویژه شناخته شده‌ای که قبل از ؟ بیمه وجود داشته است، استثنا شده باشد. بسیاری دیگر از شرایط و استثنائاتی که می‌توان یک ریسک معین‌الحاق کرد در این مقوله جای می‌گیرند.

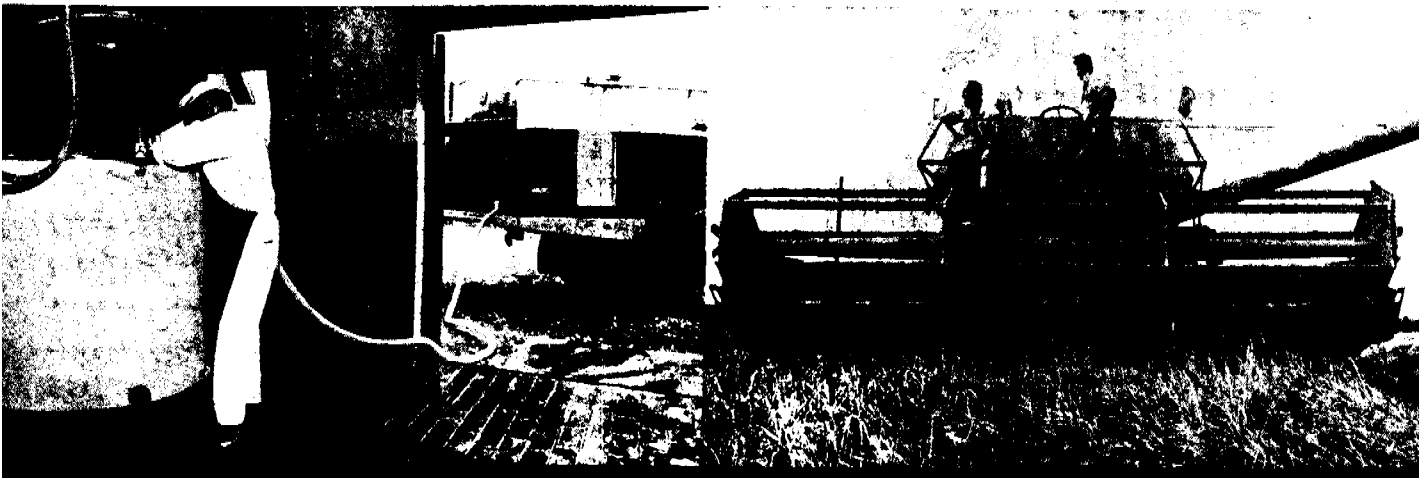
۲/۲- الحاقیه‌ها

معمولاً مرسوم است که مدیران و روسای شرکت‌های فرعی (تابع شرکت اصلی) که بعد تاریخ شروع بیمه به تملک درمی‌آیند یا ایجاد می‌شوند نیز به‌طور خودکار تحت پوشش بگیرند که این کار با استفاده از الحاقیه‌های خاص و با توجه به شرایط بیمه‌نامه و (در صورت ضرورت) اطلاع دادن به بیمه‌گران خود آن شرکت‌های تازه ایجاد شده یا به تملک در آمدن کوتاه‌ترین زمانی که منطقاً امکان‌پذیر است، صورت می‌گیرد.

غیر معمول نیست که بیمه‌گران شرط دوره کشف^۶ (فاصله زمانی میان انقضای مدت قرارداد بیمه تا زمانی است که مقدار زیان حاصله محاسبه شود) را در نظر بگیرند که گاهی به نام دوره گزارش مدت اختیاری^۷ نامیده می‌شود.

۲/۳- هزینه‌های دفاع در دادگاه و سایر هزینه‌ها

بیمه‌گران، جدای از پوشش مسوولیت قانونی مدیران، از طریق پرداخت خسارت‌ها، هزینه و مخارج خسارت دیدگان به هزینه‌های دفاع در دادگاه که خود مدیر یا رییس یا از طرف (دیگران) پیش آمده باشد، غرامت پرداخت می‌کنند. این یک جنبه مهم از

پوششی است که ارائه می‌شود زیرا هم در موارد شکایت مدنی و هم در وارد جنایی کارایی و شمول دارد. دفاع از یک فرد می‌تواند بسیار هزینه‌بر و گران باشد. حتی اگر ادله فرد مدعی محکم به نظر نرسد. یک مدیر نمی‌تواند پشت نقاب شرکت پنهان شود و نیز نمی‌تواند وجوه شرکت را برای دفاع شخصی از خود مورد استفاده قرار دهد. بیمه پیشرفته مدیران و روسا، هزینه‌ها، کارمزدها و مخارج وکالت قانونی که با موافقت کتبی بیمه‌گران انجام گرفته و ناشی از حضور در هرگونه بازرسی، تحقیق، بازجویی یا سایر دادخواهیها باشد را پرداخت می‌کند. این گونه هزینه‌ها در صورتی که طی دوره بیمه، توسط مقامات رسمی یا موسسه‌هایی که اختیار بررسی امور شرکت را دارند مقدر گردد، یا تعیین شود قابل پرداخت خواهد بود.

۲/۴- چه کسی تحت پوشش قرار می‌گیرد؟

در این مورد اکثر بیمه‌نامه‌ها اغلب به فردی اشاره می‌کنند که در حال حاضر مدیر یا رییس یک شرکت است یا از این به بعد مدیر یا رئیس خواهد شد. بنابراین، این بیمه به مدیران و روسای فعلی یا آینده شرکت پوشش می‌دهد، البته مشروط بر آنکه ادعای خسارت در طی دوره اعتبار بیمه‌نامه اقامه شود.

معمولاً پوشش به هیات مدیره شرکت مادر ارائه می‌شود، چه این افراد در سمتهای مدیریتی و ریاستی شرکت اصلی باشند و چه مدیر یا رییس شرکتهای فرعی تابع. ممکن است پوشش در حد وسیع‌تری ارائه شود تا همه مدیران یک گروه شرکت از جمله مدیران شرکتهای فرعی را نیز دربر بگیرد. معمولاً بیمه‌گران ترجیح می‌دهند که بیمه

کردن را از بالاترین مقام شرکت آغاز کنند و بعد از آنها افراد پایین‌تر را بیمه نمایند و تا اندازه‌ای بی‌میل هستند که بدون ارائه پوشش به مدیران شرکت مادر، به مدیران شرکتهای فرعی نرخ پیشنهاد کنند. افزون بر این گاهی یک بیمه‌نامه را می‌توان به طور خاصی گسترش و تعمیم داد تا پستهای موجود در هیات مدیره شرکتهای متحد و هم‌پیمان را نیز پوشش دهد.

بیمه مدیران و روسای شرکت نه تنها به این افراد بلکه برای خود شرکت هم محافظت و حمایت ارائه می‌کند. این بند به عنوان پرداخت جبرانی^۸ به شرکت یا موسسه مشهور بوده و عبارت است از پرداخت یا تامین وجه برای شخص حقیقی یا حقوقی که پرداختی را به نیابت انجام داده است. به این ترتیب که اگر مدیران یا روسای شرکت اقدامات اشتباه‌آمیزی

بر تکب شوند و در نتیجه بدین سبب بر علیه آنها ادعا یا ادعاهای خسارت اقامه شود شرکت به طور قراردادی پرداخت غرامت را برعهده می‌گیرد و یا ممکن است در برابر قانون مسوول پرداخت غرامت شناخته شود. در چنین وضعیتی، پیامدهای مالی مسوولیتی که مدیران و روسای شرکت ایجاد کرده‌اند به طور معمول به خود شرکت منتقل خواهد شد. الحاقی مشهور به «پرداخت جبرانی به شرکت» در هنگامی که این هزینه‌ها بر شرکت تحمیل می‌شود همه آنها را تحت پوشش خود قرار می‌دهد.

گرچه برخی از بیمه‌گران هنوز هم به روش ارائه مجرای بیمه مدیران و روسا و بیمه پرداخت جبرانی به شرکت به صورت جداگانه جداگانه که هم به صورت شرکت و هم به صورت منفرد محدودیتهایی در پرداخت غرامت داشته، وفادار مانده‌اند اما دیگر این روش از رونق افتاده و بازار بیمه در پی آن است که یک بیمه‌نامه واحد که در برگیرنده هر دو باشد ارائه کند.

۲/۵- سقف پرداخت غرامت

مشابه سایر رشته‌های بیمه، در این رشته نیز بیمه شده سقف پرداخت غرامت را با توجه به بیمه‌ای که می‌خواهد بخرد تعیین می‌کند. رایج‌ترین بیمه‌نامه‌های مدیران و روسا که خریداری می‌شوند معمولاً در محدوده یک میلیون دلار تا ده میلیون دلار امریکا (یا معادل آن) است. باید توجه داشت که این سقفها، کلی و همه جانبه است و شامل همه هزینه‌ها و مخارجی می‌شود که در مراحل مختلف بررسی و تحقیق و همچنین تسویه یک خسارت پیش می‌آید. مشتریان بزرگتر بیمه‌نامه‌هایی تا مبلغ ۲۵ میلیون دلار (یا معادل آن) خریداری می‌کنند. همچنین برخی از مشتریان ممکن است با استفاده از بازار جهانی بتوانند بیمه‌نامه‌هایی تا حدود ۵۰ میلیون دلار (یا معادل آن) نیز به دست آورند. معمولاً بیمه‌گران انتظار دارند که مدیران، مازاد بر مبلغ معینی را خود بپردازند یا آنکه یک فرانشیز

داشته باشند که معمولاً نسبتهای تقریباً متعادلی دارد. روش مازاد بر هزار دلار (یا معادل آن) برای هر مدیر نسبتاً رایج است. در صورتی که خسارت در بخش پرداخت جبرانی به شرکت قرار گیرد، معمولاً مازاد بالاتری در نظر گرفته می‌شود که ممکن است چیزی بین ۲۵ هزار دلار (یا معادل آن) تا ۲۵۰ هزار دلار باشد. البته اینها همه موضوعاتی هستند که بین بیمه شده، کارگزار بیمه و بیمه‌گر قابل مذاکره و جرح و تعدیل می‌باشند.

۳- اطلاعات مورد نیاز بیمه‌گر برای انجام بیمه

برای انجام این بیمه، بیمه‌گران به فرم پر شده پیشنهاد بیمه و نیز گزارش و حساناتهای کارکنان شرکت در دو سال اخیر و هرگونه صورت حساب مالی شرکت موجود نیاز دارند. پیشنهاد بیمه باید به امضای بالاترین مقام شرکت برسد زیرا اوست که می‌تواند به دلیل آگاهی و اشراف به تمام زوایای شرکت بخش اظهارنامه را امضا کند. چون یک مدیر عاملی و حتی رئیس شرکت می‌تواند

پرسشهایی که در فرم پیشنهاد بیمه مطرح شده است در تعیین محدوده خطر تاثیر می‌گذارند. این پرسشها عبارت‌اند از:

الف) سابقه فعالیت تجاری شرکت بیمه‌گر به طور طبیعی مایل است بدانند شرکت در دو یا سه سال اخیر به صورت رضایت‌بخشی کار کرده و سابقه توانایی اثبات شده‌ای دارد یا نه؛ زیرا این امور نشان‌دهنده توانایی شرکت و مدیران آن در اداره صحیح شرکت است. بسیاری از فعالیتهای اقتصادی جدید در حیات خود، بسیار زود دچار ناسامانی و سقوط می‌شوند. علت این امر ممکن است بی‌تجربگی مدیران، شرایط سخت بازار یا ماهیت سوداگرانه حرفه‌ای باشد که آنها در آن فعالیت دارند.

با توجه به پشتوانه مالی قوی و سابقه توانایی به اثبات رسیده، بیمه‌گران ممکن است در ارائه پوشش به یک ریسک جدید که در

آن تا اندازه‌ای ثابت در حرفه را می‌توان دید، احساس آرامش کنند.

ب) هرگونه تملک یا ادغامی که شرکت در گذشته داشته یا در برنامه آتی خود دارد.

بیمه‌گران فهمیده‌اند در مواردی که تملک سایر شرکتها زیاد صورت می‌گیرد اساساً احتمال اقامه دعوا بر علیه یک مدیر یا رئیس افزایش می‌یابد. گاهی معلوم می‌شود انتقال مدیریت یک شرکت به شرکت دیگر انتظارات را برآورده ناساخته است و در نتیجه با این اقدام احتمال ادعای خسارت از طرف سهامداران، مشتریان یا حتی بانکداران نوااضی فراهم آمده است.

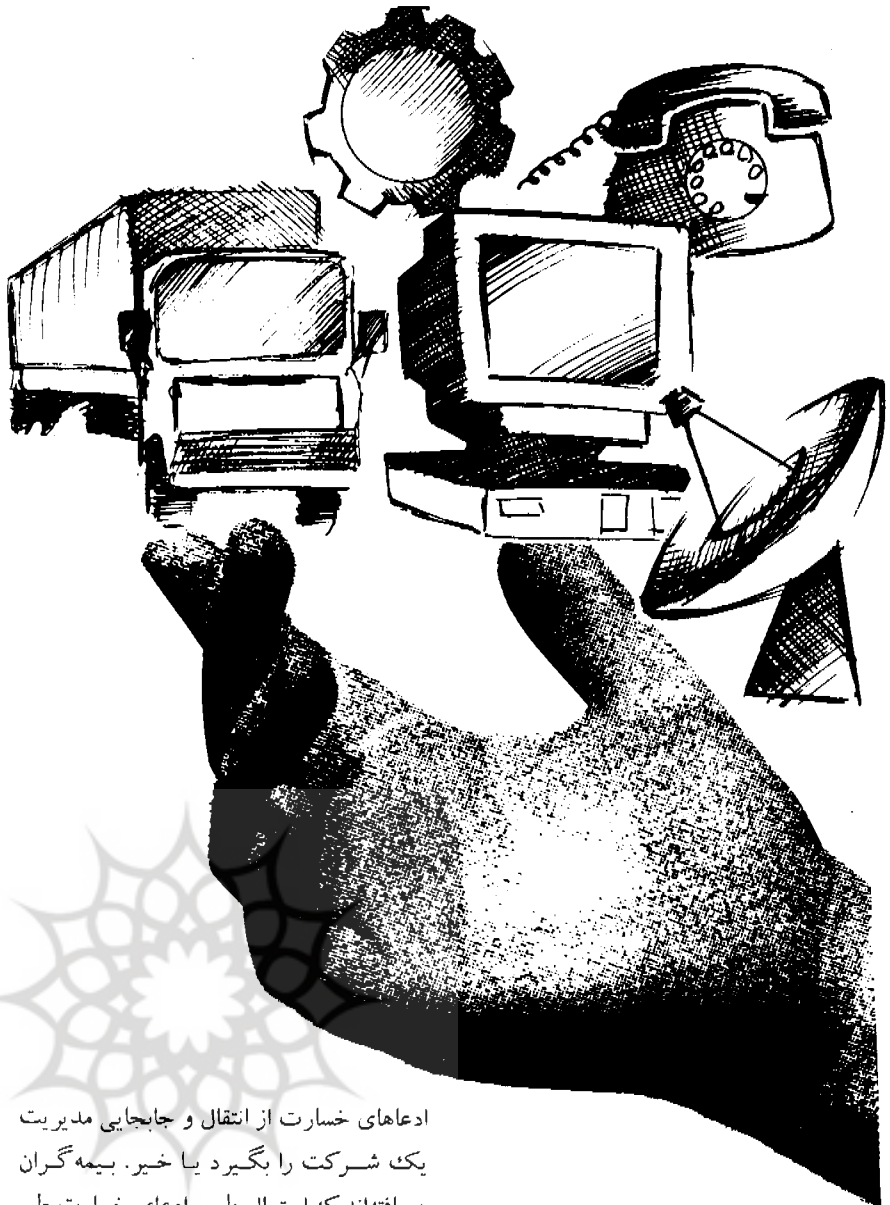
پ) خصوصی یا عمومی بودن مالکیت شرکت و اینکه آیا در برخی از زمینه‌ها شرکت در صورت

در همان گونه که در قسمت‌های دیگر خاطر نشان شد، مدیران و روسای شرکت ممکن است به صورت بی‌ثباتی (تغییر) برای سهامداران، کارکنان، اعتبارها و غیره صنایع کل جامعه مسوول باشند. در اکثر کشورها این مسوولیت در متحمل سهامداران است که بهترین روش برای تعیین میزان

دنبال داشته است. شرکتهای خصوصی که شمار معدودی سهامدار دارند و در واقع مدیران، خود سهامداران شرکت نیز هستند، در مقایسه با شرکتهای دولتی که تعداد زیادی سهام در حال معامله در بورس دارند، احتمال خطر کمتری برای بیمه‌گران به همراه دارند. در نتیجه، بیمه‌گران لازم است آگاهی کافی و دید روشن از ساختار سهام شرکت داشته باشند.

ت) تعداد کل سهامداران، تعداد کل سهامی که در اختیار مدیران است و مشخصات سهامدار عمده

لازم است که به وضعیت مالکیت سهام شرکت به ویژه در مورد سهامداران بزرگ توجه شود. اگر بخش اعظمی از سهام شرکت در دست چند نفر معدود باشد، برای بیمه‌گران روشن می‌شود که آن سهامداران نقش زیادی در کنترل شرکت دارند و بدین لحاظ باید از

شرکتها کجا قرار دارند. شرکتهای فرعی که کل سهام آنها متعلق به شرکت مادر است در مقایسه با شرکتهایی که بخش اندکی از سهام آنها متعلق به سهامداری بی واسطه از شرکت مادر است احتمالاً مشکلات کمتری برای بیمه‌گران دارند زیرا در شرکتهای گروه دوم سهامدار اقلیت ممکن است این احساس نیاز را بکند که اقدامی بر علیه مدیران شرکت به سبب انجام ندادن وظایفشان به عمل آورد.

حتی در مواردی هم که سهام شرکتهای فرعی متعلق به شرکت مادر است محل استقرار جغرافیایی آنها در تعیین میزان خطر مهم است. مثلاً شرکتهای فرعی که در امریکای شمالی یا در اتریش فعالیت می‌کنند، احتمالاً ریسک بیشتری از سایر نقاط دارند.

شرکتهایی که داراییهایی در امریکای شمالی دارند نشان داده‌اند که بالاترین ریسک را دارند به ویژه هنگامی که این شرکتهای سهامی دارند که در ایالات متحده امریکا هم مبادله می‌شود. اگر این شرکتهای سرمایه‌ای از بانکهای امریکایی یا بازار بورس نیویورک تهیه کرده باشند این بخش از ریسک لازم است تحت عنوان یک ریسک خالص امریکایی شمالی بیمه شود. یکی از مواردی که ریسکهای بسیار بالایی دارند شرکتهای فرعی امریکای شمالی هستند که تمام سهام آنها متعلق به شرکت مادر نیست بلکه اکثر آنها متعلق به شرکت مادر و اقلیت سهام آن متعلق به سهامداران امریکایی است. جدای از ادعاهای خسارتی که سهامداران به خشم آمده اقامه می‌کنند، بیمه‌گران باید احتمال اینکه مدیران و روسای شرکت قوانین فدرال را رعایت نکنند نیز مدنظر داشته باشند. این قوانین مسوولیتهای بی‌شماری را برای مدیران و روسا در مقابل سهامداران، اعتباردهندگان و اشخاص ثالث ایجاد می‌کند.

حسابها و گزارش سالانه

حسابها و گزارش سالانه اطلاعات عمده را در مورد ثبات مالی شرکت، ساختار و نوع

ادعاهای خسارت از انتقال و جابجایی مدیریت یک شرکت را بگیرد یا خیر. بیمه‌گران دریافته‌اند که احتمال طرح ادعای خسارت طی دوره انتقال؟ شرکت یا بی‌درنگ بعد از آن، بالاست، به ویژه در حالتی که خرید کلی سهام و انتقال مدیریت شرکت در جوی دوستانه انجام نمی‌گیرد.

ث) فهرست شرکتهای فرعی تابع، درصد مالکیت از آنها و محل استقرارشان
این تذکر لازم است که بیمه‌نامه‌های مدیران و روسای شرکت نه تنها به مدیران و روسای شرکت مادر پوشش می‌دهد بلکه پستهای آنها در شرکتهای فرعی و نیز مدیران و روسای شرکتهای فرعی را تحت پوشش خود دارد. لذا بیمه‌گران باید بدانند این شرکتهای فرعی چه تعدادی هستند. آیا همه سهام آنها متعلق به شرکت مادر است یا اینکه اکثر سهام متعلق به شرکت مادر است و نیز اینکه این

گروه کسانی که می‌توانند تحت شرایط بیمه‌نامه مدیران و روسا اقامه دعوا و ادعای خسارت کنند، مستثنی شوند.

در صورتی که شرکت پیشنهاد شده برای بیمه مدیران و روسا یک شرکت فرعی و تابع شرکت مادر باشد احتمال زیاد دارد که ادعاهای خسارتی که از طرف شرکت مادر اقامه می‌شود مستثنی شوند.

مساله متفاوت دیگری که باید در اینجا بدان اشاره شود وجود تنها یک سهامدار شرکت است. سهامدار عمده ممکن است منتظر این باشد که همه سهام شرکت را خود برآورد (از طریق توافق با دیگران یا از راه دیگر) لذا بیمه‌گران لازم است این امر را در نظر داشته باشند که آیا احتمال دارد که